

κλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως. Συνέλαβε τότε τὴν ιδέα νὰ μεταβῆ εἰς Ῥώμην, ἐλπίζων καλὸν ὑπὸ τῶν Καρδιναλίων, ἕνεκα τῆς παιδείας του. Ἐπὶ τῇ συστάσει δὲ τούτων ὁ Πάπας Γρηγόριος ΙΓ'. διώρισεν ἐξ αὐτῶν τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἵνα θεωρήτῃ τὰ χειρόγραφα τοῦ Μαργουνίου. Ἀλλὰ ἐκλεχθέντος τοῦ διαδόχου Γρηγορίου ΙΓ'. νέου Πάπα ὑπὸ τ' ὄνομα Σίξτου Β'. καὶ μὴ ἀποπερατωθείσης ἐτι τῆς ἐξετάσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος χειρογράφων, ὁ Πάπας οὗτος ὑποπτευόμενος τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ Μαργουνίου, διέταξε νὰ διομολογήσῃ προηγουμένως τὴν πίστιν του κατὰ τὸ δυτικὸν δόγμα, καὶ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως αὐτοῦ νὰ φυλακισθῆ καὶ νὰ στειρῆ τῶν μνησίων περιθάλψεων, ἃς ἐλάμβανε κατὰ διαταγὴν τοῦ προκατόχου του Πάπα. Ὁ Μαργούνιος ὠργίσθη σφόδρα, μαθὼν τὴν ἀπόφασιν ταύτην, καὶ ἀνεχώρησε λαθραίως ἐκ Ῥώμης, εὐτυχῶς δὲ νὰ σωθῆ ἐξ ὅλων τῶν κινδύνων, ἔφθασεν εἰς Βενετίαν, καὶ ἀμέσως ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντινούπολιν. Ὁ αὐτόθι πρεσβευτὴς τῆς Βενετίας τὸν ὑπέδεχθη εὐμενῶς, χαίρων νὰ θεωρῆ ὡς ὑπήκοον τῆς πατρίδος του ἄνδρα πεπαιδευμένον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τε καὶ Λατινικῇ φιλολογίᾳ. Τὴν αὐτὴν ὑποδοχὴν ἔτυχε παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου

Ἱερεμίου Β'. ὅστις εἰς ἀνταμοίβην τῆς ἐπιμελείας του ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ, ἢ ἢ αὐτοῦ Παναγιώτους εἶχε μὲ τοὺς Διαμαρτυρομένους Θεολόγους τῆς Τυβίγγης, τὸν ἐχειροτόνησε ἐπίσκοπον Κυθέρων, κατὰ τὸ 1589 ἔτος. Ἐπανελθὼν δὲ ἐν Πατρυίῳ, μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ἐπισκοπῆς του, οὗτος ὑπὸ τῆς ἐνετικῆς ἐξουσίας, καὶ ἡρεμύων αὐτόθι, ἐστιχοῦργησε τ' Ἀνακρεοντικά του ποιήματα, ἅτινα ἐδόξασαν τ' ὄνομά του παρὰ τοῖς σοφοῖς τῆς Γερμανίας. Ἐκτὸς δὲ τῶν δύο ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, καταγεγραμμένων ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 10 καὶ 39 τοῦ Α'. Μέρους τοῦ παρόντος καταλόγου, ὁ Μαργούνιος συνέταξε καὶ ἕτερα ἀπλοελληνιστί, τῶν ὁποίων ἡ καταγραφή ἀναγινώσκεται ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ Νικολάου Παπαδοπούλου Κομηροῦ *Historia Gymnasii Patavini*, Τόμ. 2. σ. 264. Ἐν τῷ Θεολογικῷ πονήματι τοῦ συγγραφέως τούτου, *Praenotiones Mystagogicae*, ἀναφέρεται ἡ ἐφεξῆς ὀρθὴ παρατήρησις τοῦ Μαργουνίου περὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ Παπικοῦ θρόνου τῆς Ῥώμης ὑπὲρ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. *Roma nunquam amica Graecorum; et si quando amica, non diu.* Προβέβηκώς ἤδη τῇ ἡλικίᾳ ὁ Μαργούνιος ἐπεθύμησε νὰ ἴδῃ τὴν πατρίδα αὐτοῦ γῆν, οὗσαν πλη-

